

Пројекат “Компост није прост материјал“

Отпад је било која одбачена супстанца или предмет. Отпада је било и раније, има га и сада

У Основној школи „Вук Караџић“ у Београду реализује се занимљив пројекат “Компост није прост материјал“. У пројекат су интезивно укључени ученици три одељења првог разреда. Деца су едукована кроз радионице и свакодневне примере самих наставника и осталих запослених.

Већ од 2. марта ове године домари су направили компостер и поставили га на сеновито место, испод липе, у школско двориште. Није било ни мало лако објаснити одраслима значај компостирања. Деца су одмах прихватила и врло брзо почела да примењују стечена знања о компостирању.

Компостирање је еколошки поступак којим се органски отпад претвара у компост. То је брзо, али делимично разлагање влажне, чврсте органске материје, првенствено кухињских отпадака, помоћу аеробних микроорганизама под контролисаним условима. Као производ добија се користан материјал, сличан хумусу, који нема непријатан мирис и који се може користити као средство за кондиционирање земљишта или као ђубриво. Компостирање је опонашање кружења материје у природи. У многим развијенијим земљама компостирање је постало начин штедње, рутина и начин живота.

Акције ученика везане за овај пројекат забележиле су камере Инфо-центра, а касније преузеле све телевизије и емитовале у информативним и емисијама посвећеним екологији.

Ученици су остатке из кухиње доносили од куће и убацивали у компостер. На тај начин су едуковали и родитеље.

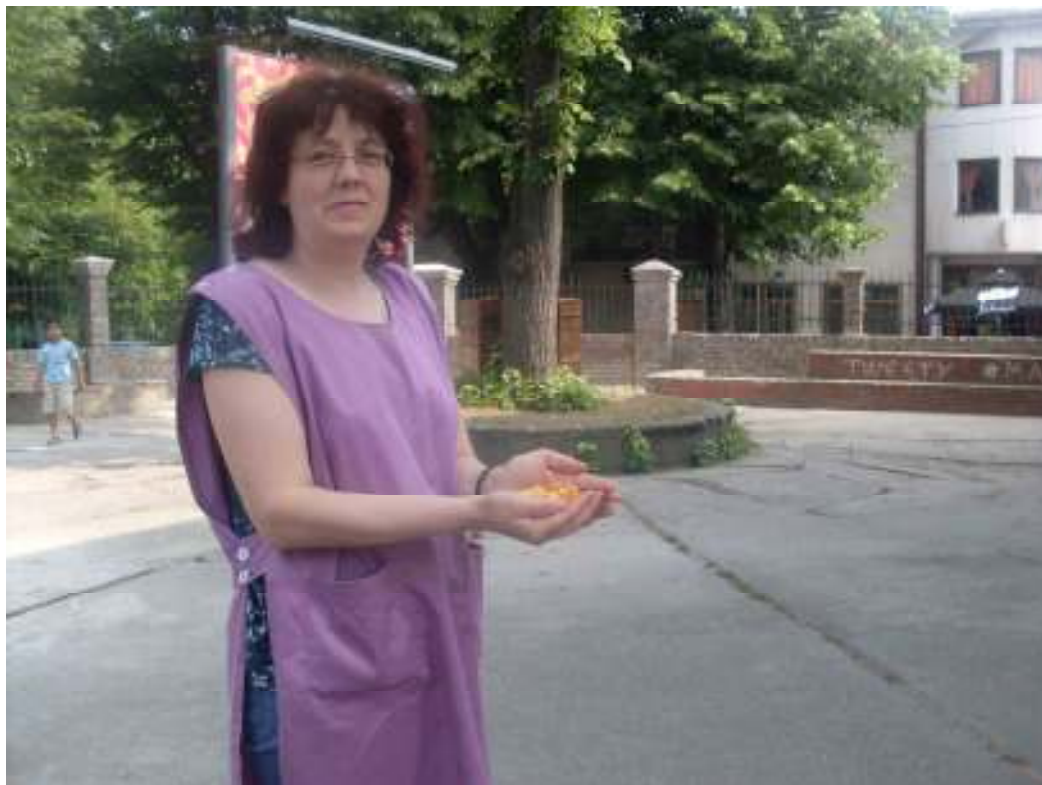

Врло често су морали заустављати другу децу, која нису знала шта је то компостирање, да у компостер не убацују пластичне флаше и други неоргански отпад.

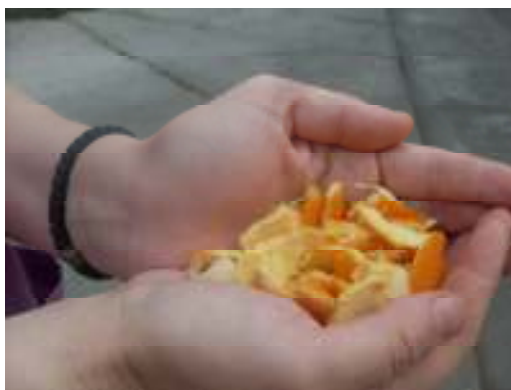

Труд се исплатио. Двориште је било много чистије. Сви су зачуђено посматрали прваке који би на великом одмору узвикивали: „У напад на отпад!“ и сакупљали смеће по дворишту. Опомињали би старије другаре да не бацају папире од ужине, да не загађују околину и да компостирају. Били су веома успешни у објашњавању. Појаве као на слици су скоро нестале.

И одрасли су им се спонтано придружили.

Теткица Биља носи коре од поморанце у компостер.

У дворишту смо направили баштицу. Компост ће тек у септембру бити зрео. Помешан са земљом из баштице употребиће се као ђубриво. Расписали смо ликовни конкурс „Најлепша баштица“. Ево најуспелијих радова.

Ове радионице и све остале које се изводе у школама су поучне за децу и помажу у развоју еколошке свести код ученика млађих разреда наше школе.

ЗАКЉУЧАК

Ако кренемо од потребе сваког друштва у данашње време за очувањем животне средине, онда можемо рећи да су то и потребе целог човечанстава.

Удружени овако помажемо читавом човечанству да опстанемо и да се боримо да природа сачува своје лепоте. Кроз историју се све то мењало, свако је васпитање прилагођавао својим условима, свако друштво је васпитне норме прилагођавало својим прописима, а ми се данас суочавамо са многим последицама и незнањима које су довеле природу до краха.

Забрињавајуће стање у природи, у њеним појединим деловима захтева утицај васпитања на младе нараштаје као и на битне покушаје да се природа заштити.